

Het onderzoek der kinderen door die heeren moet zeer oppervlakkig zijn. Medische indicaties bestaan gewoonlijk niet. Wanneer de kinderen werkelijk ziek zijn of afwijkingen vertoonen, waarop de vaccinatie een nadeeligen invloed zou kunnen uitoefenen, kunnen zij ook van mij een uitstelverklaring krijgen. De bezwaren der ouders zijn dan ook geen medische, maar werkelijke of vermeende gemoedsbezwaren, bij enkelen soms angst voor pijn. Dergelijke verklaringen werden al jaren afgegeven *met medeweten van het geneeskundig staatstoezicht*. In de laatste jaren is het echter toegenomen onder invloed van onzen dominee-kamerlid".

Een ander collega had in zijn dorp slechts één kind met zulk een verklaring (van NOORDZIJ en „meen ik" SCHOUTEN), dat door het gemeentebestuur *niet* op de bewaarschool was toegelaten. „M. i. is de geheele zaak bedrog", schrijft hij verder.

Misschien is dat gemeentebestuur wel verder gegaan dan het volgens wettelijke voorschriften verplicht was. Als de *wet* het geneeskundig staatstoezicht niet *verplicht* in te grijpen, desnoods door persoonlijk na-onderzoek van de kinderen, indien verklaringen worden gegeven door artsen, ver buiten de woonplaats der kinderen (waaruit reeds volgt, dat de artsen, die de kinderen *kennen* en *behandelen*, geen bezwaar hadden tegen de inenting), dan *verbiedt* de wet zulks toch niet. Het belang, dat hier op het spel staat, is toch niet gering. Het *geneeskundig* staatstoezicht moge ook hier toonen, dat het niet gehouden is tot enkel *toezien*, maar ook wel iets *geneeskundigs* weet te doen.

H. PINKHOF.

DE IMMUNISEERING TEGEN DIPHTHERIE EN DE BEHOORLIJKE VERGOEDING VOOR DEN INSPECTEUR VAN HET STAATS- TOEZICHT OP DE VOLKSGEZONDHEID.

Voor een paar weken kwam mijn zootje van de bewaarschool thuis met een gedrukte uitnodiging van B. en W. aan de ouders der schoolkinderen om gebruik te maken van de gelegenheid, die het gemeentebestuur bood om de kinderen te laten onderzoeken op vatbaarheid voor diphtherie en bij gebleken vatbaarheid hiertegen te laten inspuiten.

Van een der collega's, die dr. ALDERSHOFF had gevraagd de reactie van SCHICK bij zijn kinderen te Purmerend te willen komen beoordeelen, had ik wel vernomen, dat het plan bestond, dat de inspecteur ons vertrouwd zou komen maken met de methode der immuniseering, maar noch de andere collega's, noch ik hadden bericht gehad, wanneer ons dit zou worden getoond, iets wat toch met het oog op de vele vragen van de ouders, wier kinderen een uitnodiging hadden meegekregen, wel wenschelijk geweest was.

Hoe vreemd hoorden wij echter op onze kringvergadering van 18 Januari j.l. op, toen de secretaris ons mededeelde, dat de inspecteur had aangeboden naar Purmerend te komen om deskundige voorlichting te geven voor de actieve onvatbaarmaking tegen diphtherie, tegen behoorlijke vergoeding, en op de vraag van den secretaris, wat hij dan onder „behoorlijke vergoeding" verstond, had geantwoord, dat hij daaronder verstond een bedrag van f 25.—, terwijl hij reis- en verblijfkosten dan niet extra zou berekenen.

Van onzen gemeente-arts vernamen wij, dat dr. ALDERSHOFF zich over de zaak der onvatbaarmaking met het gemeentebestuur in verbinding had gesteld en ik vraag mij nu af, of het veroorloofd is, dat een hooge geneeskundige ambtenaar eerst de gemeente-autoriteiten warm maakt voor de toepassing van een hygiënischen maatregel en dan tracht uit de kas van den kring der plaatselijke en omwonende dokters een bedrag los te krijgen, alvorens hij hen in staat wenscht te stellen dezen maatregel te helpen uitvoeren.

Purmerend, 25 Januari 1923.

B. SUERMONDT.